

De Heus

DIERVOEDERS

Agri-shop

Rijsbosch 17
4112 MB Beusichem
0345-501231
E-mail:
deheus.beusichem@versatel.nl

Openingstijden:

Maandag t/m donderdag	08.00 - 18.00 uur
Vrijdag	08.00 - 20.00 uur
Zaterdag	08.00 - 16.00 uur

Nieuw:

- PAVO & Havens Paardenvoeders
- Cavalor paardenvoeders
- Paardenverzorgingsartikelen
o.a. Oster kammen en borstels
- Carocroc:
Honden- en Kattenvoeders

Juni 2007

E
E
K
E
V

Eerste Gulemborgse

Kanarie- en Exoten Vereniging

Het E.C.K.E.V. - bestuur bestaat uit de volgende personen:

- Voorzitter: H. Rens
Otto van Reesweg 45
4105 AB Culemborg Tel: 0345 – 518326
- Secretaris: J.F.A.Pieters
Merwedestraat 3
4102 GL Culemborg Tel.: 0345 – 520664
- Penningmeester/
ledenadministratie J.M. van Driel
Schoolhof Oost 10,
4105 AS Culemborg Tel.:06-23697060
- 2° Voorzitter: F.W. Stap
Margrietstraat 8,
4116 CR Buren Tel.: 0344 – 571896
- 2° secretaris P.L.A. Winkel
Ghandi 61
4102 HG Culemborg Tel.: 06-46076368
- 2° Penningmeester: M. Verlangen
Gandhi 215
4102 HL Culemborg Tel.: 0345 – 517450
- Materiaalbeheer: M.H.G. Hommelberg
Tulpstraat 59
4101 GK Culemborg Tel.: 0345-519371
- Ringencommissaris: Jan Middelkoop
Heinsiusstraat 16
4105 DG Culemborg Tel.: 0345 516997

Voorkom teleurstellingen, dus bestel op tijd. Bij twijfel even een belletje naar Jan.

Redactie clubblad: H. Rens, (e-mail redactie@eckev.nl) en J. Pieters

Website: www.eckev.nl (nieuw!) Informatie: info@eckev.nl

Contributie bedraagt € 27,00 per jaar, te voldoen voor 1 januari van het betreffende jaar. **Opzeggen voor 1 juni resp. 1 december.** Inschrijfgeld voor nieuwe leden bedraagt € 2,00 Bankrekening 31.25.09.294 Rabobank Culemborg t.n.v. penningmeester E.C.K.E.V. Girorekening 3980719

JA, U DAAR!

Uw kwaliteitsschoen verdient het om
vakkundig gerepareerd te worden.

NICO BRON

Herenstraat 19
Culemborg
Tel. 0345 - 513530

een gecertificeerd Meester Schoenmaker

Het aantal broedparen daalde van 300 tot enkele tieltallen . Onder normale omstandigheden kunnen vogels zich in de loop van tijd wel herstellen van zonnenuurramp . Het aantal kerkuilen in Nederland is echter jaren blijven steken op 200 tot 300 broedparen. Uit grote delen van ons land waren ze vrijwel verdwenen.. Deze trieste ontwikkeling is vooral veroorzaakt door verandering in het leefgebied en het afgenomen voedselaanbod . Het half natuurlijke cultuurlandschap waarin de kerkuil zich thuis voelt, heeft een heel ander aanzien gekregen door uitbreiding van wegen en ingrijpende verandering in de landbouw. Houtwallen, vuile veldranden, bermen , oeverhoekjes en muizen zijn groten deels verdwenen. Ook komen er steeds meer kerkuilen om in het verkeer . Een beschermingsmaatregel is bijvoeding tijdens strenge winters . In een vergeten hoek van een schuur wordt een laag gedorst stro gelegd , vermengt met wat graan. Hierdoor worden muizen van de boerderij aangetrokken . In geval van nood kan in de nestkast of op andere vooruilen bereikbare plaatsen ook met muizen en eendagskuikens worden bijgevoerd . Er is de meeste kans op succes als u in een gevarieerd, klein schalige landschap woont , Maar ook in open landschappen met ruige bermen (zoals Flevoland) voelt de kerkuil zich thuis . Een rustig gelegen (bij)gebouw is noodzakelijk . Met nestgelegenheid helpt u deze prachtige vogel in Nederland te overleven . Kerkuilen op uw erf zullen u zeker voldoening geven!

Ze blijven vaak jaren trouw aan hun nestplaats. De kasten worden overgens ook buiten het broedseizoen als veilige slaapplek benut. Voor meer informatie kunt u bellen met vogelbescherming Nederland, waar u terecht kunt voor het adres van de plaatselijke kerkuil coördinator, een nieuwsbrief over de kerkuil en een bouwtekening voor een nestkast. De hiervoor beschreven maatregelen blijken succesvol. Vanaf het einde van de jaren tachtig is er sprake van een duidelijk herstel . Zo werden in 1990 en 1993 weer meer dan 100 broedparen in Nederland vastgesteld . Toch is het noodzakelijk deze vogel kritisch te blijven volgen . De bescherming van de kerkuil krijgt daarom een nieuwe impuls. Ministerie van landbouw , natuur en visserij een soort beschermingsplan voor de kerkuil opgesteld .Dit plan zal in de periode 1994/1999 door vogelbescherming worden uitgevoerd . Op de lange termijn is het doel om de populatie te versterken tot 2000 broedparen in muizen rijke jaren . Er zal onder meer een biotoopproef worden gedaan, waarbij onderzocht wordt hoe ruigte stroken aantrekkelijk kunnen worden gemaakt voor muizen en daarmee ook de kerkuilen . Het plan voorziet tevens in de ondersteuning van de Kerkuilen werkgroep Nederland en voorlichting.

Door Jan van 't Veld voor ons gelezen in het clubblad van onze kamerzanger Den Helder

Memo

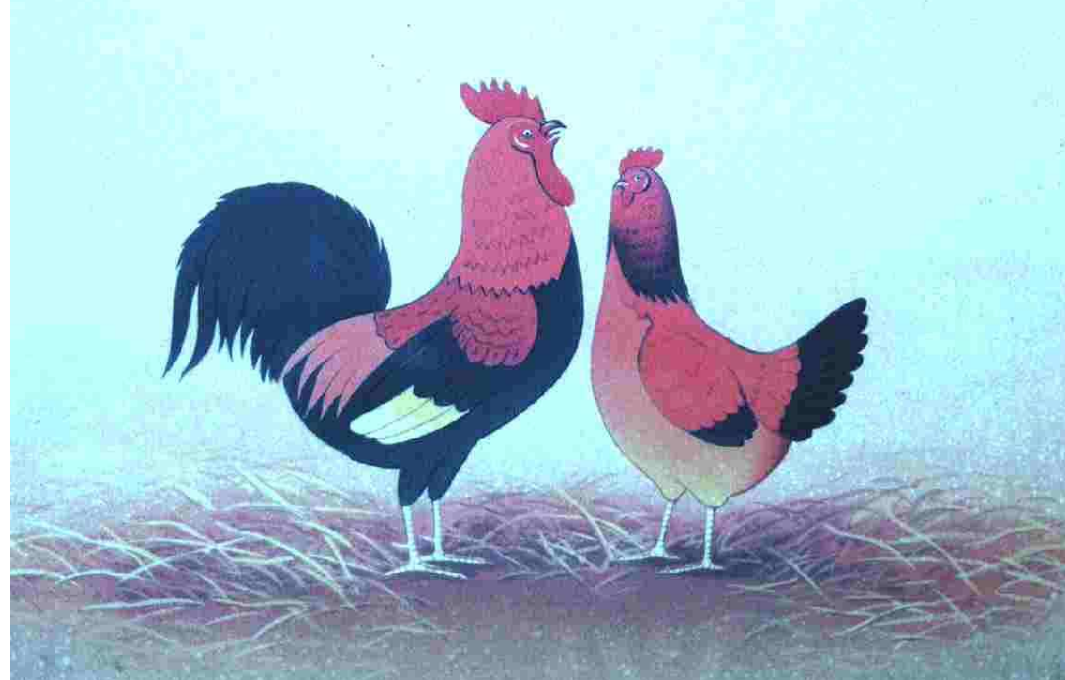
In dit blad een artikel over het weren van ratten en muizen.

Het is geen overbodige luxe. Daags nadat ik dit artikel had geschreven vond ik in mijn binnenvoliere een hele grote rat, die het gedroogde gras op de bodem als kraamkamer had uitgezocht. Doordat zij al van het lokaas had gegeten was zij niet zo razendsnel meer en kon ik haar doden voor er een rattenplaag uitbrak.

In de rattenval die altijd voorzorgshalve bij mijn jonge kippen staat, ving ik dezelfde avond een egeltje. Ik was op tijd om die weer los te laten. Als u inloep vallen gebruikt inspecteer dan ook die regelmatig.

Niet alleen de vogeltjes bouwen in mei. Bij het bezorgen van het mei nummer zag ik bij verschillende leden ook grote stapels stenen en hopen zand liggen als bewijs dat er ook daar (bij)gebouwd moet worden.

Denkt u eraan nog even aan onze ringencommissaris door te geven als u met een collega kweker ringen heeft geruild? Als u dit op tijd doet kunnen deze vogels nog als EK mee doen op onze jubileumshow.

Noteert u alvast even in uw agenda?

- Juni/juli Bezoek vogelpark
- 18 september Lezing over het vogelpark Avifauna
- 16 oktober Inleveren inschrijfformulieren jubileumshow
- 8 november Opbouw en inbrengen vogels
- 9 november Keuring en opening om 20.00 uur
- 10 november TT open van 10.00 tot 18.00 uur
- 11 november TT open van 10.00 tot 16.00 uur met demonstraties zangvogels
- 15 december Feestelijke prijsuitreiking en afsluiting jubileumjaar

Wilfred de Jong | BRILMODE |

Uw opticien voor de persoonlijke service

Chopinplein 1a
tel. 0345 - 513 111
www.wilfreddejong.com

brillen - contactlenzen - hoortoestellen

scherpe gehoor weet hij zijn prooien ook in het donker feilloos op te zoeken. Het voedsel van de kerkuil bestaat voor het grootste deel uit veld -en spitsmuizen; andere muizen soorten vogels vullen het menu aan. Doorgaans bestaat het voedsel uit enkele procenten uit vogels. Vooral huismussen en spreeuwen. Het wel en wee word in hoge mate bepaald door de aanwezigheid van veldmuizen. Als er veel gevangen kunnen worden, worden meer jongen groot gebracht dan bij schaarste. Bij veel voedsel volgt soms nog een tweede broedsel. Een volwassen kerkuil eet 3 tot 5 muizen per dag, en dat zijn ruim 200 muizen per week per gezin. 's Winters hebben kerkuilen meer voedsel nodig, bij strenge vorst wel 18 prooien per dag. Dat is tweederde van hun eigen lichaams gewicht. Strenge winters met onvoldoende voedsel is dan ook rampzalig voor de kerkuil. Zoals alle uilen eet de kerkuil zijn prooi met huid en haar op. De onverteerbare botten en haren worden samengeperst tot een bruinzwarte bal en daarna uitgebraakt. Volwassen uilen maken gewoonlijk een braakbal per dag. De jongen maken braakballen vanaf de zevende dag. Deze zijn kleiner dan die van de ouders. Kleine jongen worden hoofdzakelijk gevoed met stukjes lever en darm en krijgen nauwelijks botten. Na ongeveer twee weken slikken jonge vogels hele prooien door. De kerkuil is een echte plattelands bewoner. Hij voelt zich het meest thuis in half open gebieden, Waar gras en bouwlanden worden afgewisseld met houtwallen, heggen bosjes en ruige bermen. In zon gebied komen veel muizen voor. Kerkuilen vinden soms een broedplaats in een dorpskerk, maar de meesten broeden in boerderijen. Niet voor niets heet de kerkuil in het engels "barn owl" (schuuruil). Soms worden er speciaal openingen in boerderijen gecreëerd zoals de uileborden in Friesland. De grootte van het jachtterrein van de kerkuil is afhankelijk van het voedselaanbod en strekt zich uit tot zon twee kilometer rond de nestplaats. Kerkuilen zijn standvogels, die niet naar warmere streken trekken. Ze blijven in de buurt van hun nestplaats, Hoewel ze bij strenge kou wel gaan zwerven op zoek naar voedsel. Vanaf het begin van de jaren zestig is het aantal kerkuilen in Nederland sterk achteruit gegaan. De grootste klap viel in de strenge winter van 1963.

vogels. Toch zijn er enkele tekenen die wijzen op hun aanwezigheid. Het meest bekend is de balskreet tijdens de paarvorming in het voorjaar. Een indrukwekkende schelle schreeuw die van ver hoorbaar is. In de paartijd zijn ook de “blazende” geluiden van de vogel te horen. Het mannetje biedt verschillende keren een muis als bruidgeschenk aan.

De aanwezigheid van een nest wordt alleen verraden door braakballen in de buurt van witte kalkstrepen van de uitwerpselen. Tijdens het broeden heerst er rust. Het vrouwtje blijft op het nest, terwijl het mannetje voor het voedsel zorgt. Alleen aan het einde van de broedperiode verlaat ze soms voor korte tijd de nestplaats. Het

mannetje bevindt zich overdag meestal niet ver van het nest. Kerkuilen broeden op donkere en rustige plaatsen in o.a. boerderijen, kerken, schuren en in ruines. Van oorsprong nestelen ze in holle bomen, maar dat is in ons land een uitzondering. Tegenwoordig broeden kerkuilen in speciale nestkasten die in schuren of kerken zijn geplaatst. Het nest van de kerkuil is de naam nauwelijks waard. Het bestaat uit een onderlaag van plat getrapte braakballen. De vogels slepen geen ander materiaal aan.

Het vrouwtje legt vier tot zeven witte doffe eieren, die slechts 20 gram wegen. Het broeden begint direct na het leggen van het eerste ei en duurt ongeveer een maand. Doordat de eieren onmiddellijk worden gelegd, kan het oudste jong twee en een halve week ouder zijn dan de jongste. Het jongste jong heeft het meestal het moeilijkst omdat zijn sterkere broers en zusters het meeste voedsel verorberen. Het is niet ongewoon dat het jongste jong in tijd van voedsel schaarste het loodje legt en door zijn eigen familie wordt verorberd!

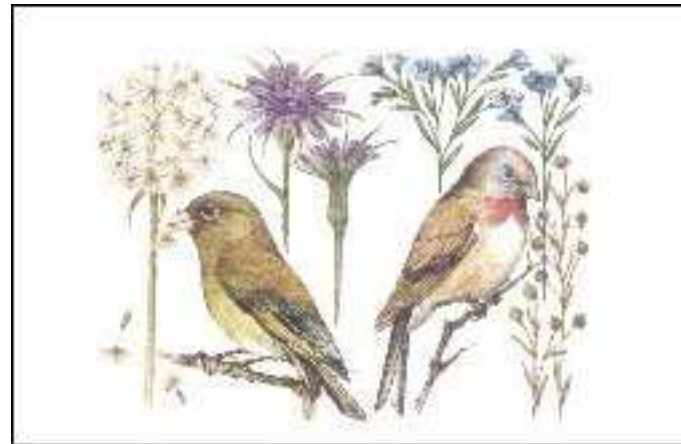
Twee weken na het uitkomen gaat het vrouwtje voor de jongen op voedsel jacht. De hele nacht is nu het blazen van de jonge te horen. In de tweede week gaan de ogen open en komt er een dikke dons laag over het hele lichaam. Na een maand zijn ze even zwaar als een volwassen kerkuil (300-400 gram). Met twee maanden kunnen de jonge al wat rondvliegen, na drie maanden gaan ze op zoek naar hun eigen leefgebied. Ze bijven meestal in de buurt. Tweede komt niet verder dan vijftig kilometer van de geboorte plaats. Tijdens de voedsel jacht vliegt de kerkuil een tot drie meter boven de grond. Door zijn

Negatieve Kweekervaringen.

In het onderstaande artikel bespreekt Paul van der Vliet uit Veldhoven zijn ervaringen met het kweken van Europese vogels in broedkooien. De problemen die men hierbij tegenkomt alsmede oplossingen daarvoor, worden toegelicht.

In het verleden werden Europese vogels bijna uitsluitend gekweekt in ruime kooien welke veelal royaal beplant waren. Dit gebeurde zo omdat men dacht dat dit de enige mogelijkheid was om met deze vogels met succes te kunnen kweken. Dit is echter al een lang achterhaalde zaak. De problemen die toen voorkwamen waren van een heel andere aard als momenteel het geval is. Nu zetten immers de meeste kwekers de vogels koppelsgewijs in broedkooien en vakken. Was het zo dat vroeger de juiste voeding het grootste probleem vormde, nu is dat meestal de agressiviteit van de mannen van de wildzangvogels t.o.v. de pop, de eieren of de jongen in het nest. Mijns inziens zijn er verschillende oorzaken aan te wijzen.

Een heel belangrijke oorzaak zit in de vogel zelf, het hoort bij de cyclus van het broedproces. In de natuur heeft de man namelijk een territorium afgebakend dat hij moet verdedigen tegenover eventuele indringers om het broedsel met succes groot te kunnen brengen. Daar-

naast moet hij zichzelf en de broedende pop van voedsel voorzien. Hieraan heeft hij een drukke dagtaak waaraan hij al zijn energie kwijt kan. Dit kan hij in de broedkooi niet, meestal is daar een overvloedig voedselaanbod direct binnen zijn bereik. Van nature is elke wildzangvogel erg bedrijvig. Tegen het uitkomen van de eitjes is de cyclus op z'n hoogtepunt en daarom is het ook verklaarbaar waarom de man de eitjes en de pas geboren jongen dood pikt. Elke vogelkweker welke broedkooien gebruikt kent dit probleem. Het gebeurt echter ook wel eens dat de pop de eigen jongen dood pikt. Mogelijke

oorzaken hiervan kunnen zijn dat er geen vrije partnerkeuze is geweest en dat er gekweekt wordt met te jonge vogels waardoor de pop tot paring wordt gedwongen ook al is zij nog niet broedrijp. Zorg er daarom voor dat uw kweekvogels minimaal negen maanden oud zijn.

Een andere mogelijkheid is dat er teveel oliehoudende zaden, zoals raapzaad, lijnzaad en negerzaad gegeven worden. Doordat oliehoudende zaden een grote hoeveelheid energie leveren en de vogels aan deze zaden ook nog eens de voorkeur geven, wordt het probleem alleen nog maar wat groter.

Wat de verstrekking van eivoer betreft denk ik dat het verstandigst is om de aanwijzingen op de verpakking te volgen. Dit voer is immers door deskundigen samengesteld.

Ook een aanleiding voor problemen kan zijn een teveel aan dierlijke eiwitten in de vorm van miereneieren, meelwormen, pinky's e.d. Omdat voor bijna elk probleem een oplossing te bedenken is wil ik U enige suggesties aan de hand doen. Aan de broedcyclus van de vogels is weinig te veranderen maar we moeten eens verder kijken. Laten we eens beginnen met een vrije partnerkeuze.

Door middel van kleurringen kunnen we in het vroege voorjaar, als de vogels bij elkaar zitten, na enige tijd en regelmatige observatie zien dat bijvoorbeeld de man met de rode ring zit te bekken met de pop met de blauwe ring. Als U dit enige dagen achtereen waarneemt vang deze vogels dan uit de kooi en zet ze apart in een broedkooi. Alhoewel deze vogels wel een koppel vormen is dit nog geen garantie voor een probleemloze kweek. Om het risico te beperken is het verstandig om d.m.v. een schuif bijvoorbeeld nertsen- of parkietengaas een klein gedeelte af te scheiden. Zodoende kan de man apart gezet worden terwijl de pop hem nog kan zien. Mocht het nodig zijn gedurende het broedseizoen dan kunt U de man op elk gewenst moment apart zetten.

Pikt de man de eitje kapot zet hem dan 's avonds voor de dag waarop de pop gaat leggen, apart. Als het ei gelegd is raap dit dan en leg er een kunstei voor in de plaats. Als het legsel volledig is zet de man dan apart en leg de eieren onder de pop. Dit kan het beste gebeuren 's avonds voordat het vijfde ei gelegd wordt. Zodra er jongen zijn is het belangrijk om de vijfde of zesde dag de man terug bij de pop te plaatsen. Het beste kan dit ook weer 's avonds gebeuren. Het is belangrijk dat U de man een tijdje goed blijft observeren, zeker als de pop het nest verlaat.

SAN FRANCISCO - Menselijke antistoffen tegen de [H5N1](#)-variant van vogelgriep, bieden muizen bescherming tegen het dodelijke virus.

Wetenschappers hebben dat aangetoond in een onderzoek waarvan de resultaten deze week zijn gepubliceerd in het medische blad [PLoS Medicine](#). De muizen die de stoffen kregen toegediend en daarna expres besmet werden met H5N1, werden niet ziek.

De onderzoekers gebruikten antistoffen van Vietnamezen die een besmetting met het virus hadden overleefd. Muizen die al ziek waren van H5N1 en de stof kregen toegediend, leefden veel langer dan de dieren die geen medicijnen kregen. Het verschil tussen een vaccin en antistoffen is dat een vaccin weliswaar langere tijd bescherming biedt tegen een ziekte, maar pas na enkele weken of zelfs maanden gaat werken. Antistoffen werken direct, maar bieden waarschijnlijk slechts enkele maanden bescherming.

De kerkuil.

De kerkuil spreek al eeuwen tot de verbeelding. Door de geheimzinnige nachtelijke levenswijze, de geruisloze vlucht en de doordringende balskreten zijn er al tal van spookverhalen over de kerkuil in omloop. Ook worden de mensen gefascineerd door het prachtige uiterlijk van de uil. Door de eeuwen heen heeft de kerkuil streeknamen gekregen als oranje-uil, lijkuil, torenuil en kransuil. en goudglanzige katuil. De kerkuil is echter een bedreigde vogel, die actief beschermd moet worden. In dit artikel leest u meer over het leven van deze plattelands bewoner, de oorzaken van de achteruitgang en de mogelijkheden om deze bedreigde vogel te helpen.

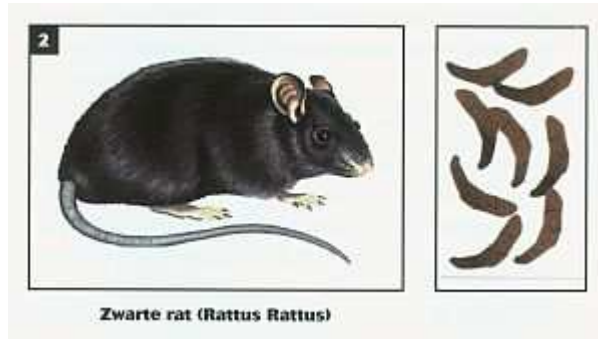
Van de ongeveer 9000 vogelsoorten op aarde heeft de slechtvalk het grootste verspreidingsgebied. De kerkuil is echter een goede nummer twee. Hij komt bijna overal ter wereld voor, van noord Amerika tot australian van Schotland tot in zuidelijk Afrika. Er zijn dan ook tal van postzegels waar de kerkuil op staat afgebeeld. Niet alle kerkuilen zien er hetzelfde uit. Er zijn verspreid over de hele wereld 38 rassen, die verschillend in kleur en grote zijn. De onderzijde varieert van wit tot roodbruin. Van snavel tot staartpen gemeten licht de grote tussen 23 en 38 cm. Onze kerkuil meet 34 cm; en heeft een vleugelspanwijdte van 85 cm. Waaraan kunt u merken of er kerkuilen bij u in de buurt zijn?

Het zijn onopvallende nachtvogels, die zich overdag weinig vertonen. Ze maken nauwelijks een nest en fluiten of zingen niet, zoals veel andere

Neem werende maatregelen

Ruim rommel rond het bedrijf op. Ratten nestelen en schuilen graag in rommelige hopen.

- Houdt de begroeiing langs de gebouwen kort. Ratten zien slecht en willen graag langs muren lopen. Maai het gras en haal het onkruid weg. Ratten hebben een hekel aan open ruimtes. Zo ontnemt u ze de schuilmogelijkheid.
- Zorg voor gesloten afvalcontainers. Ruim resten voer en kadavers op.
- Bemoeilijk de toegang tot gebouwen. Metalen strips aan de onderkant van deuren, rvs-gaas met een maaswijdte van maximaal 0,5 cm voor de ramen. Dicht openingen en gaten. Denk erom dat een muis al door een gat van 1 cm² kan!! Let op sporen van de pootjes in modder en stof.
- Leg de activiteit schematisch vast op een plattegrond. Hiervan heeft u veel plezier bij de controle en bij een volgende inspectie.

Plaats het lokaas systematisch

Gebruik permanente lokaaspunten om nieuwe ratten te ontdekken. Plaats ook als u geen last van ratten meer heeft, langs looproutes een aantal voerdozen. Controleer deze dozen eens per 3 tot 4 weken. Zo ontdekt u gemakkelijk nieuwe activiteit van ratten.

- Langs looproutes, bij ingangen van gebouwen, bij hopen en bij vindplaatsen van keutels.
- Leg voldoende lokaas neer. Bij acute bestrijding 200 g per lokaaspunt.
- Noteer alle lokaaspunten. Zet de plaatsingsdatum erbij. Controleer de lokaasdozen bij een plaag eens per week
- Vervang lokaas waarvan gegeten is.
- Verhoog de hoeveelheid lokaas wanneer alles binnen een week op is. Laat het lokaas nog een week liggen als u ziet dat er niet meer van gegeten is. Ruim het dan op.

Tijdens het broedproces van de pop krijgt de man geen eivoer. Omdat dit graag gegeten wordt, zal hij hier spoedig aan beginnen en weldra zal hij de pop en de jongen gaan voeren. Het kan wel een dag of nog langer duren voordat hij dit doet. Plaatsen we de man veel later bij de pop dat is de kans groot dat hij zich geheel afzijdig houdt van de jongen, zodat alleen de pop de jongen groot moet brengen. De tweede ronde zal dan de nodige problemen geven.

Een andere oplossing is om de man in een tentoonstellingskooi in een grotere kweekruimte te plaatsen. Zodra er jongen zijn geef ik de pop de eerste vijf dagen alleen eivoer, eventueel aangevuld met een beetje geweeft kiemzaad en wat extra dierlijk eiwit. Ik geef de voorkeur aan miereneitjes omdat hier alles inzit om leven mogelijk te maken. Verstrek de eerste week geen groenvoer.

Ik wijk wat af van het eigenlijke probleem, maar dit onderwerp wilde ik toch even vermelden. eens te meer blijkt weer hoe belangrijk het observeren van onze vogels voor en tijdens het kweekseizoen is. Net zo belangrijk als dat U Uw vogels kent is dat de vogels U kennen.

Een goed hulpmiddel hierbij is een kweekkaart of een kweekregister waar alle positieve en negatieve eigenschappen van het kweekkoppel vermeld kunnen worden. U zult hier jarenlang plezier van hebben.

De hierboven genoemde problemen komen niet zo snel voor in grote kooien waar meerdere koppels wildzangvogels van dezelfde soort aanwezig zijn. Heeft U vragen of suggesties dan kunt U deze aan de redactie melden. Samen kunnen de problemen opgelost worden. Ik hoop dat ik hiermee een bijdrage heb kunnen leveren aan het slagen van het komend broedseizoen.

Paul van der Vliet.

8.000 m² kamer- en tuinplezier

TUINCENTRUM

Th. v.d. HURK & Zn.

Honddijk 11
4101 NP Culemborg
tel. 0345-512136
fax 0345-530366
www.tuincentrumvandenhurk.nl

HET MEEST COMPLETE EN VOORDELIGSTE TUINCENTRUM IN DE REGIO!

Waar komt die bonthed in de vetstof vandaan?

Een vraag die bij velen die met de kleurkanariekweek beginnen opkomt. Het is ook een vreemde ervaring dat uit een koppel, waarin geen enkel zwart of bruin vlekje te zien is, plotseling jongen komen met een zwart of bruin petje of vlekje.

Ook het omgekeerde doet zich soms voor, nl. dat uit een koppel dat een beetje bont is volstrekt "schone" jongen worden geboren.

Voor zover ik weet is er niet een met bewijzen gestaafde redenering die kan zeggen hoe het nu precies komt. Ik denk dat twee factoren een rol spelen, nl. de selectie en inteelt en geluk. Bij mensen die al jaren vetstof vogels kweken ligt het percentage bonte vogels lager dan bij hen die pas beginnen. Ook is het opvallend, dat wanneer nieuw aangeschafte vogels gepaard worden aan de eigen vetstof vogels, het aantal bonten toeneemt.

Het ontstaan van vetstof.

Algemeen wordt aangenomen, dat de vetstofvogels zijn ontstaan door mutatie en selectie. Waarschijnlijk zijn er op enig moment kanaries geboren die minder pigment lieten zien dan gebruikelijk. Door met deze vogels verder te kweken ontstond door selectie een steeds lichtere vogel. In de ogen van de vogels zit nog wel duidelijk pigment. We kennen vogels met pikzwarte en roodbruine ogen. Vooral als nestjong is dat kleurverschil duidelijk te zien. Het liefst zie ik, als er sprake is van bont, de vogels met roodbruine ogen. Bij hen valt het bont nauwelijks op.

De bontfactor
verschillende
vogels tot uiting.
ze een zwart petje,
een gepigmen-
Anderen hebben
vlekken op snavel
zegt wel eens dat

bontfactor in de uitmonstering hebben meer bonte nakweek geeft dan die welke bont zijn in de veren. Als je doorvraagt krijg je echter vrijwel nooit een bevredigend antwoord, want het is niet wetenschappelijk aangetoond. Ik weet wel, dat als ik de keus zou hebben, het mij niets kan schelen.

komt op
plaatsen in de
Heel vaak hebben
vlekje in de nek of
teerde vleugelpen.
zwarte of bruine
en poten. Men
de vogels die de

In de zomer muizen en ratten weren!

In de zomer is het tijd om de bestrijdingscampagne tegen ratten te starten. U moet nu werende maatregelen nemen om straks geen last te hebben van muizen en ratten. Ratten. Het zijn intelligente en sociale dieren. Ze leven in kolonies die enkele honderden dieren groot kunnen zijn. Zij kunnen springen, klimmen, zwemmen en zijn bijna niet buiten te houden. Zij veroorzaken enorm veel schade aan bedradingen, voorraden vogelvoer. En ze brengen ziektes over. Een vijand om terdege rekening mee te houden. De bestrijding van ratten moet systematisch gebeuren: inspectie van het verblijf, planmatig plaatsen van lokaas en controleren.

Inspecteer uw vogelverblijf

- Zoek naar looproutes. Ratten hebben vaste looproutes tussen schuilplaats en voedselplaats. Deze zijn vaak gemakkelijk zichtbaar in de vegetatie, in modder en stof. U vindt looproutes aan de buitenzijde van gebouwen. Kijk vooral langs de muren en wanden, in de begroeiingen en in afgelegen rustige plekken. Let op sleepsporen in bedauwd gras.
- Holen en nesten moet u vooral zoeken in de nabijheid van water, afvalbergen ed.
- Ratten zoeken hun voer tot zo'n 100 meter in omtrek. Inspecteer dit hele gebied rond uw voliere.
- Zoek naar sporen in gebouwen. Het meest bekend zijn knaagsporen en sleepsporen. Ratten slepen met hun buik langs muren. Ziet u zwarte (smeer)sporen op muren, dan heeft u waarschijnlijk te maken met een ernstige plaag. Zoek knaagsporen bij ingangen van de gebouwen, aan verpakkingen, pijpen, bedradingen etc.
- Rattenkeutels zijn krom, ongeveer 18 mm lang en liggen meestal in groepjes van keutels. Vindt u een groepje keutels met duidelijk verschillende groottes, dan zit er een broedende kolonie en moet u snel handelen!

Bruine rat (*Rattus norvegicus*)

De **lachduif** (*Streptopelia rosoria*) is een gedomesticeerde vogel. De oorspronkelijke vorm is de *Streptopelia roseogrisea* uit Noord-Afrika. Het is een duif met een grootte van 23 centimeter, met de staart erbij ongeveer 30 centimeter.

Het verschil tussen man en vrouw is niet eenvoudig te zien. De mannetjes baltsen tijdens de kweekperiode.

Lachduiven worden vooral gehouden in

liefhebberskringen. Ze hebben doorgaans geen problemen met andere vogels. Het is echter wel raadzaam om één paartje te huisvesten per volière, omdat de mannetjes tijdens de broedperiode wel agressiever zijn. Ze kunnen zowel binnen als buiten gehouden worden, maar de volière moet langer dan hoog zijn, omdat de vogels graag vliegen.

Er zijn in de loop der jaren verschillende varianten gekweekt zoals de *phaeo*, de *perzikkop*, roodbruine varianten en effen witte exemplaren, bonte en isabels. Er bestaat ook een gefriseerde lachduif en ook een met zijdeachtige veren. Lachduiven kunnen vrij oud worden, bij goede condities is 25 tot 30 jaar normaal.

Voedsel

Lachduiven eten een mengsel van (tortel)duivenvoer aangevuld met een mengsel voor kleine tropische vogels. Af en toe wat groenvoer zoals muur lusten ze graag. Vers drinkwater moet vanzelfsprekend altijd aanwezig zijn.

Ze produceren een karakteristiek geluid. Ook nemen ze graag een zandbad om hun veren te fatsoeneren.

Kweek

Lachduiven zijn goede kwekers en worden daarom vaak gebruikt als broeders voor duiven die minder goed broeden. Ze staan ook bekend om hun pleegouderschap en accepteren probleemloos andere duiven. Ze leggen 2 eitjes die beurtelings door de duivin ('s nachts) en doffer (overdag) worden bebroed. Het broeden zelf duurt circa 2 weken, na 3 weken vliegen de jongen uit en daarna zijn ze nog een tijdje afhankelijk van hun ouders. Dan kan men ze apart plaatsen. Meestal zijn de ouderdieren dan al bezig met een volgend legsel.

De kweek

Het is uiteraard niet de bedoeling om bonte vogels te kweken. Zew komen in het vraagprogramma niet voor. Daarom gaan we, als we vetstof willen kweken, uit van "schone" partners.

Het hindert echter niet zo veel als één van de oudervogels een vlekje heeft. Kakelbont is natuurlijk niet goed. Het is beter een goede vogel te nemen die een beetje bontheid laat zien dan een slechte die wel echt schoon is.

Nu nog even over het feit dat uit een vogel die bont is toch jongen komen die dat niet zijn. U moet zich daarbij voorstellen dan een levend wezen net een fabriek is. We stoppen er van alles in; voedsel, en het proces draait. Bij vogels ontstaan beenderen, vel, bloed, veren enz.

Nu gaat er in elke fabriek wel eens iets fout. Zo ook in een vogellichaam. Normaal zou zijn dat er kleurstof, melaninen, wordt aangemaakt. Stelt U zich eens voor dat dat niet gebeurt. Melanine ontstaat door het werk van een enzym. Als het enzym nu niet goed werkt wordt er geen melanine = pigment gemaakt en hebben we te doen met een vetstofvogel. We kunnen dit geheel ook weer in een formule uitdrukken. Een aanwezigheid van pigment geven we aan met E+ = oorspronkelijke pigmentproductie. Als er geen pigment wordt aangemaakt schrijven we E. . Man en pop vermelden we normaal met X en y. Een bonte gele vetstof vogel schrijven we dan $\frac{E+ X}{E y}$.

BLOEDLUIS.

Het is bijna ondenkbaar dat er in de vogelwereld een onderwerp is waarover zoveel gesproken is als bloedluis. Iedereen kent ze wel. Er is vrijwel geen vogelkweker die ze nooit op het hok heeft gehad. En degene die beweert dat hij ze niet heeft, moet maar eens heel goed gaan kijken. Terug naar de luis. Eigenlijk een helemaal foutieve benaming, want we hebben niet te maken met een luis, maar met een mijt.

Deze mijten blijven in leven door zich te voeden met bloed. Bloed dat ze zuigen uit onze vogels. Als ze zich hebben volgezogen zijn ze prachtig rood, omdat hun huis doorschijnend is. Als we ze plat drukken spatten ze uit elkaar. Als ze niet vol bloed zitten zijn ze bruin/grijs van kleur. De mijt is goed winterhard en wordt actief als de temperatuur oploopt. Daarom hebben in het algemeen de kwekers die warm kweken meer last van de luis dan de zgn. koudkwekers. De mijten verstoppen zich vooral in de kieren en spleten

en houden van een vochtige warme omgeving. De wijfjes leggen in hun schuilplaatsen zo'n tien eitjes per keer, maar kunnen erg vaak herhalen. Het uitkomen van een eitje duurt tien dagen. Binnen de kortste keren kun je er dus onder zitten. Deze mijten komen overal voor, ook in de gewone huizen. De vogels in de natuur zijn er ook grote dragers van. Verlaten en oude nesten onder pannen of in kastjes wemelen er soms van. Omdat ze niet van zoogdierenbloed houden, hebben de mensen er in het algemeen ook niet veel last van. Als de mijt in grote getale optreedt kan het echter wel. Ze kunnen behoorlijk steken en veroorzaken nogal wat jeuk.

Hoe kunnen we nu de echt grote overlast voorkomen in onze vogelverblijven? In de eerste plaats door de zaak goed schoon te houden. Zorg voor schone kooien met een frisse bodembedekking. De kieren en naden moeten zoveel mogelijk dicht gemaakt worden. Gebruik het liefst gelijmde kooien. Reinig ze regelmatig en vooral de nestkastje. Als voorbehoedmiddel kunnen we wat insecticide gebruiken, maar ook tabakstof voldoet goed. Pas er voor op dat de temperatuur niet te hoog oploopt en dat er goede ventilatie plaats vindt. We kunnen ook gebruik maken van een vaponabox. Waarom nu moeten we de mijt bestrijden, wat zijn de nadelige gevolgen?

Zoals we hebben gezien leeft de mijt van bloed. Dit bloed halen ze niet alleen bij de oude vogels, maar ook bij de jongen. Die kleine wezentjes hebben er echt nog niet zoveel en bloed is het transportmiddel voor voedsel en zuurstof. Bloedarmoede veroorzaakt dus eigenlijk een transportprobleem. Het verstrekte voedsel komt niet meer op de juiste plaats en de groei stakt. Bovendien veroorzaakt de bloedarmoede ook lusteloosheid. De jongen zullen dus niet meer bedelen om voedsel, de ouders worden niet meer aangespoord. Dit alles met elkaar kan heel snel gaan. De jongen sterven. Er zijn in de loop van de tijd al heel wat kwekerijen naar de knoppen gegaan. Probeer daarom te voorkomen. Het is in belang van Uw vogels, dus ook in Uw belang.

Tips voor gebruik van U2 en U3 tegen bloedluis:

- 's Avonds toepassen geeft de beste resultaten. Omdat dan de bloedluizen actief zijn.
- Niet eten, drinken of roken tijdens gebruik.
- Het middel is schadelijk bij inademing Draag bij het toepassen van het middel geschikte adembescherming: een aangedreven P3-filter met volgelaatsmasker, helm of kap.
- Draag geschikte handschoenen en een beschermingsmiddel voor de ogen.
- Buiten bereik van kinderen bewaren.

kleurvarieteit en de fallow kleurvarieteit. De overeenkomst is dat de matrices kleiner en vervormd zijn en de activiteit van tyrosinase verhoogd is. Het verschil tussen beiden is de productie van melanine korrels, die wel op gang is gekomen, zij het met kwalitatief mindere korrel kwaliteit.: Deze melanine verandering geeft een bleke fallow met rode ogen. Mutavi gebruikt tegenwoordig de Engelse term pale fallow

Apart is dat we bij de grasparkieten nog een derde soort Fallow kennen: de schots fallow (pl) Daar waar de Duitse Fallow inmiddels bronze fallow wordt genoemd en de Engelse Fallow Pale fallow, is er voor de Schotse Fallow nog geen andere naam gekozen en treedt deze zeldzame mutatie ook alleen nog maar bij de grasparkieten op. Ook deze vererft autosomaal recessief.

We kennen dus verschillende soorten fallows, die min of meer verbonden zijn met de twee verschillende soorten (NSL en SL) ino's die we hebben, hoewel de soorten fallow's autosomaal recessief vererven. Wat ze wel gemeen hebben is dat als we de twee soorten fallows met elkaar kruisen er net als bij de beide ino's weer wildkleuren te voren komen! Maar hoe gaan bijvoorbeeld de jongen uit bronze fallow X NSL ino uit de bus komen, of omgekeerd SL ino X pale fallow?. Afwijkingen op de algemene regels zullen er altijd wel zijn, nadien mogelijk te verklaren. Fallows zijn bij de geboorte zwakker als normalen. Bekend is dat de aangeboren zwakte bij de Fallows rechtstreeks in verband staat met de mutatie zelf. Dit verschijnsel heet pleiotroop en is door Inte Ontman uitgebreid beschreven in zijn artikel: de kuiffactor een subletale factor bij de grasparkiet. De sterfte onder de jongen is groot, maar wordt lager als alleen met splitvogels wordt gekweekt. De weg naar succes is daardoor langer. Statistisch gezien is er over de sterfte van de fallow's ondanks inspanningen van Mutavi nog niets bekend. De verzamelde data zijn onvoldoende om daar verantwoord statistiek op los te laten.

Bronnen: Standaardreizen
Div Artikelen Mutavi

De vererving van de fallow

Sinds er in 1998 afspraken zijn gemaakt over de benamingen van mutaties hanteren we binnen de parkieten twee soorten fallows:

De bronze fallow (die een opleking van ca 20% veroorzaakt) en autosomaal recessief vererft. Hij wordt daar geschreven als a bz. Dit geeft aan dat men vermoedt dat de mutatie gelegen is op het zelfde gen als de autosomaal recessief verervende ino-factor, die men dus met de letter a aanduidt. Deze mutatiefactor ontleent zijn letter: **a**= amount uit het Engels. (Amount = hoeveelheid). Vermindering van de hoeveelheid melanine korrels wordt veroorzaakt door afname van de activiteit van het enzym tyrosinase. De korrels zijn normaal ontwikkeld en gekleurd. Dit geeft verandering in de oogkleur en veranderingen in de kleur van het verenpak, huid en hoorndelen.

De fallowmutatie zorgt ervoor dat er geen pigmentafzetting is in de ogen en in de hoorndelen. De ogen zijn dus nu helder rood van kleur, de poten zijn vleeskleurig en de nagels hoornkleurig.

Beckmann geeft de volgende omschrijving: De fallow heeft rode ogen en vertoont opleking van het gehele verenpak door vermindering van het melanine en verandering van de korrelgrootte. Die vermindering is in de baardjes 50% en in de baarden 75%.

Er is een relatie tussen de M-t- factor (ino kleurvarieteit) en de M-a factor (fallow kleurvarieit). Het verschil zit in de activiteit van het enzym en de hoeveelheid melanine

korrels. Dilutisme is een gelijkmatige vermindering van melanine kleuring van het verenpak.

De Pale fallow (die een opleking van ca 80% kent) en eveneens autosomaal recessief vererft. Deze mutatie wordt daar beschreven als pf. Ook bij de Halsbandparkieten, Valkparkieten, forpussen en de Neophema's kennen we de pale fallow en de bronze fallow en ook die vererven voor zover bekend autosomaal recessief. Dat klopt met de afspraak dat we gelijke mutaties ook een gelijke naam zouden geven.

Bij de halsbandparkieten noemt men echter het gen voor de pale fallow cf (voor clearhead fallow) De mutatiefactor: f = format and form ontleend zijn naam aan het feit dat de vorm en het formaat van de melanine korrels abnormaal is. In de productie van melanine korrels is er een kwaliteitsprobleem. De korrels zijn te klein en vervormd. Het aantal is kleiner dan normaal. Er is een relatie tussen de geslachtsgebonden verervende ino

Ringen bestel formulier

Twee gevallen vogelgriep Duitsland

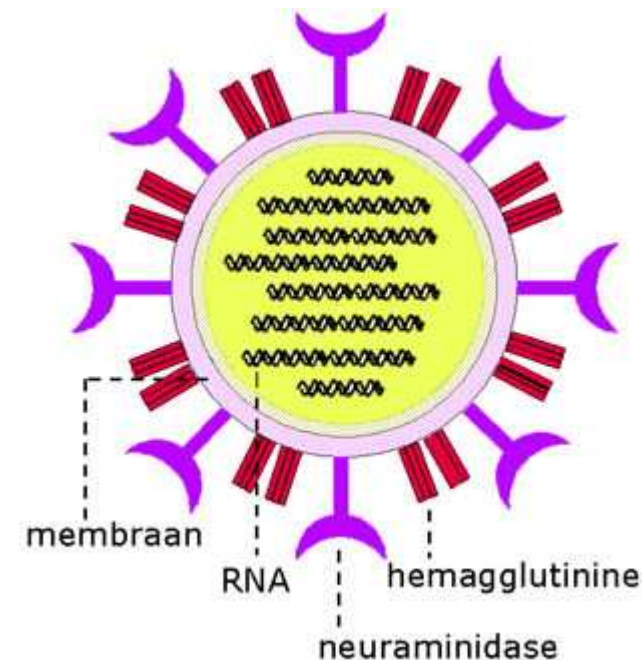
In de Duitse deelstaat Saksen is een geval van de voor mensen gevaarlijke variant H5N1 van het vogelgriepvirus geconstateerd. In de buurt van Leipzig werden drie zwanen dood aangetroffen en zij zijn positief getest op de griepvariant. Dat heeft het Duitse Friedrich Löffler Instituut dinsdag gemeld.

Afgelopen weekend werd buiten de stad Neurenberg in Beieren ook al de H5N1-variant aangetroffen bij vijf zwanen en een gans. De autoriteiten in Neurenberg waarschuwden de inwoners van Beieren hun honden aangelijnd te houden en contact met watervogels te vermijden.

Vorige week werd op een pluimveehouderij in het oosten van Tsjechië vogelgriep geconstateerd, en eerder dit jaar dook het virus elders in de EU op, onder meer in Groot-Brittannië. Vorig jaar werden dertien EU-landen door het virus getroffen, waaronder Duitsland, Frankrijk, Groot-Brittannië, Oostenrijk, Polen, Duitsland en Tsjechië.

Wat is vogelgriep?

De vogelgriep of vogelpest is een aviaire influenza van het A-type. Het vogelvirus is nauw verwant aan het menselijke griepvirus - ook een influenza A - waar jaarlijks 5 tot 10 procent van de Nederlandse bevolking aan lijdt. De vogelgriep die nog steeds rondwaart is van het subtype H5N1. In april 2003 werd Nederland getroffen door de vogelpest van het type H7N7. Er werden toen 30 miljoen kippen preventief geruimd. Tientallen mensen werden besmet en hadden voornamelijk last van een oogontsteking. Een 57-jarige dierenarts overleed.

Schematisch model van een griepvirusdeeltje. Het griepvirus is net een tennisbal met daarin punaises geprikt. De eiwitten op de buitenkant, de *neuraminidase* en de *hemagglutinine*, zijn ervoor om de gastheercel binnen te dringen en weer te kunnen verlaten. Binnenin de bal ligt het erfelijke materiaal in de vorm van 8 RNA strengen.